Καμμία γλώσσα δεν είναι δύσκολη γι’ αυτές (in Memoriam of Conchita)

written by Δημήτρης Λεβέντης | 01.02.2023

Δεν ξέρουμε αν στ’ αλήθεια ο κύριος του βίντεο είναι κωφάλαλος αλλά η γάτα έχει ανακαλύψει μαζί του την κοινή νοηματική προσέγιση -εκπληκτικά πειστική- για να μοιράζεται το φαγητό του και ποιός ξέρει σε τι άλλα κεφάλαια μιας αρμονικής συμβίωσης μπορεί να διαθέτει προτάσεις το τρομερό αιλουροειδές.

Κουβαλάει μέσα της σπέρμα αρχαίων θεών -πολιτισμών δηλαδή- του ινδού Ίντρα της Κινέζας Λι Σού , της Αιγύπτιας Μπαστέτ της Γιαπωνέζας Μανέκι Νέκο η συντρόφων τους όπως οι δυό γαλάζιες γάτες που σέρνουν το άρμα της Σκανδιναυής Φρέγια η ακόμη η Μουέζα που κοιμάται πλάι στον Μωάμεθ…

Γι’ αυτό και η μεσαιωνική οπισθοδρομική παγκοσμιοποίηση που ήρθε με τον Ρωμαίο ζηλιάρη κι εκδικητικό μονοθεισμό που το μίσος που ξέρναγε για τον πολιτισμό των Άλλων μεταλλασσόταν σε δαιμονοποίηση τα σύμβολων των μύθων τους όπου το ελληνικό κέρας της γνωστικής Αμάλθειας στόλισε το κεφάλι του Σατανά τους.

Φρόντισε να τις ταυτίσει με το κακό με τη Παπική βούλα του 1233 Vox in Rama του Γρηγορίου το διάταγμα δηλ. που εγκαινίαζε το κυνήγι των μαγισσών και την γενική σφαγή των γατιών που χάραζαν επάνω τους με μαχαίρια ένα σταυρό για να αποβληθεί ο σατανάς που εδρεύει εντός τους.

Η εξοντωσή τους υπήρξε μια απ΄τις αιτίες της εξάπλωσης της πανώλης που διέδωσαν τα ανενόχλητα πλέον ποντίκια στην βυθισμένη στον θρησκευτικό βούρκο Ευρώπη…

Αξίζει πάντως ζωόφιλοι και όχι μόνο να εγκύψουν στο «Εγχειρίδιο πρακτικής γατικής του γέρο-Πόσουμ» του Τόμας Στέρν Έλλιοτ μια γραφή που συγκινεί βαθιά, καθώς κάτω από κάθε γατοχαρακτήρα που χτίζει αποκαλύπτεται από τις λεπτομέρειες και την ιστορία που επινοεί ο Elliot την απύθμενη τρυφερότητα για τα αιλουροειδή.

«Το να βαφτίζεις τα γατιά έχει μια δυσκολία…/

Δεν είναι επιπόλαιη κι ανάλαφρη ασχολία/

Καθόλου δεν τρελάθηκα και δεν το λέω αστεία:/

Κάθε μια γάτα ονόματα πρέπει να έχει τρία!/

Ένα, να τη φωνάζουμε στην οικογένειά της/

Ας πούμε Βίκτωρ, Αύγουστος, Τζωρτζίνα, Ιπποκράτης/

Ας πούμε Μέρλιν, Τζόναθαν, Αλόνζο, Μανταλένα/

Καθημερινά ονόματα, καλά συνηθισμένα

Ονόματα για τζέντλεμεν και άλλα για κυρίες/

Ας πούμε Πλάτων, Άδμητος, Ηλέκτρα, Ευρυάλη/

Μα όλα αυτά είναι κοινά, και θα τα έχουν κι άλλοι…»

(Από τις εκδ. Άγρα, μτφ. Παυλίνα Παμπούδη).

Σ.Σ

Η γκριζοπράσινη Κοντσίτα υπήρξε η προσωπική μου θεραπεύτρια και συντρόφισσα για περισσότερο από 12 χρόνια, πνεύμα ελεύθερο κι ερευνητικό εκτελέστηκε από τροχοφόρο φέτος τον ζεστό απαίσιο Αύγουστο.